
MAJESTATOWY (1) ai

Pierwsze a, e oraz o jasne, drugie a pochylone.

sg [m N majestátowy.] ∅ f G majestátowé.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „majestat”:

1. [Od znac. ‘godność władcy’: A iáko fię krolowie gniewáią/ gdy im ich włáfnego tytułu/ który iefł máiefátowy/ nie dáie: Ták P. Bog flufznie fię gniewa/ gdy fwey włáfney czći [= ofiary] od ludzi nie ma SkarKaz 58a (Linde).]

2. Od znac. ‘zewnętrzna okazałość’:

Wyrażenie: »majestatowa wielmożność«: widzieli dzieciátko w vbogich pielufńkách ij matkę vbogą na mieftzu zgardzony^m bez czeladdzy [...]/ ij maiefátowé wielmożnościj OpecŻyw 24.

AL